

До тукъ е свършокътъ на дѣдо Каровътъ разсказъ, и съ това се свършва историята на селото Рижъ

Забѣлъжка. Едно врѣме, прѣди 30—40 години, най грозното за единъ селенинъ бѣ, да види че съсѣдъ на съсѣда си вдига ржка. Това бѣ позоръ за цѣлото село. Днесъ има примѣри, не само ржка да се вдига, косто се счита даже за подвигъ—юначество, че Иванъ наслагалъ добръ Стояна, но още, и най-ужасното, селенинъ срѣдъ пладнѣ да убива съселенина си. Братия селени! Припомнете си селския куминийски ставоръ и добрия животъ на вашити бащи и дѣди, поогледайте са и въ горнята история на с. Рижъ и вразумете се. Не дѣйте злоупотребява Божието дълготърпение. Неговата милость, надъ тия които се оставятъ отъ лошевинитѣ си и се оберцатъ въ правий пжтъ, е голѣма. Но и Негозото наказание надъ неоправимитѣ е—ужасно.

СТАРИ НАШИ ПѢСНИ

Отъ долу турци идяха
Триста турци бѣломорци
И за Младена питаха:
— Дѣ сѣди Младенъ чорбаджи.
Тамъ ще на конакъ да идемъ.
Питали и распитали
А чи са у тѣхъ утишли,
И на Младена думаха:
— Младене, младенъ чорбаджи!
Имашъ ли вино червено
И люта върла ракия:
Тодорка да ни налива,
Булката диванъ да стоп.
Три дни яли и пили.